

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 mai 2016, declarate de avocații Igor Izvecov, Ruslan Ahmedov și Vladimir Cimpoș, în numele inculpaților

***Uzun Vladimir Fiodorovici**, născut la 22 august 1968, originar și locuitor al or. Basarabeasca, str. Oktiabriskaia 61, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Ivanov Stanislav Sergheevici**, născut la 04 aprilie 1984, originar și locuitor al or. Basarabeasca, str. Moldavskaia 39, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Muntean Vadim Gheorghievici**, născut la 25 aprilie 1984 în mun. Chișinău, locuitor al or. Basarabeasca, str. Matrosov 34, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.11.2012 – 28.07.2014,
instanța de apel: 28.08.2014 – 24.05.2016,
instanța de recurs: 19.09.2016 – 07.12.2016.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 iulie 2014, Uzun Vladimir a fost *recunoscut vinovat* în comiterea infracțiunii prevăzute la *art. 166¹ alin. (4) lit. b), c)* Cod penal, fiindu-i *stabilită pedeapsa în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c)* Cod penal, de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

Ivanov Stanislav a fost *recunoscut vinovat* în comiterea infracțiunii prevăzute la *art. 166¹ alin. (4) lit. b), c)* Cod penal, fiindu-i *stabilită pedeapsa în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c)* Cod penal, de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

Muntean Vadim a fost *recunoscut vinovat* în comiterea infracțiunii prevăzute la *art. 166¹ alin. (4) lit. b), c)* Cod penal, fiindu-i *stabilită pedeapsa în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c)* Cod penal, de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 11 aprilie 2012, inculpații Uzun V., Ivanov S. și Muntean V. au venit la domiciliul lui Coranga I., situat în s. Cioc-Maidan, str. 28 iunie 76 și au început să-i pună întrebări referitor la casetofonul auto depistat de ei în automobilul parcat în ograda acestuia. Coranga I. a explicat că mașina aparține fratelui său, Coranga P., și el nu cunoaște cum a ajuns casetofonul auto, furat în or. Basarabeasca, în automobilul fratelui său. Apoi, inculpații i-au luat cu forța pe el și fratele său în automobilul cu care au venit și i-au dus la marginea s. Cioc-Maidan, în apropierea plantației de viță-de-vie, unde au început să-i bată cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cerându-le să recunoască de unde au casetofonul auto, răpit în or. Basarabeasca. Neobținând careva informații de la frații Coranga, inculpații au scos de pe ei hainele și au continuat să-i bată peste diferite părți ale corpului. Apoi, plasându-i în portbagaj, i-au dus în or. Taraclia, unde, în pădure i-au scos din portbagaj și au început din nou să-i bată, iar după ce le-au aruncat hainele, au plecat cu mașina într-o direcție necunoscută.

Prin acțiunile sale, inculpații i-au cauzat lui Coranga P. vătămări corporale sub formă de fractură deschisă a craniului, comoție cerebrală, echimoze și excoriații în zona feței, scalpului, în zona urechii, a unghiului mandibulei din stânga, în partea stângă a gâtului, în partea din spate a gâtului cu trecerea în zona scalpului inferior din dreapta, în zona toracelui la nivelul 1-4 vertebre toracice, pe suprafața din față și din spate a cutiei toracice, în zona abdomenului, în zona aripii osului coxal drept, în zona dreaptă a membrilor inferioare, partea din stânga de jos a suprafeței, hemoragie în zona stânga a ochiului, care, în complex, a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și se apreciază ca vătămări corporale ușoare.

Lui Coranga I. i-au cauzat leziuni corporale sub formă de plăgi a ochiului stâng, mucoasa buzei superioare la mijloc, echimoze și excoriații în zona feței, urechilor, pe suprafața din spate a cutiei toracice, în regiunea claviculei de sus din stânga, în zona abdominală stângă, în zona aripiei osului coxal drept, în zona stângă a fesei, membrelor superioare și inferioare, vânătăie în zona scrotului, care, în complex, au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și se apreciază ca vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpații nu au recunoscut vina și au declarat că, împreună cu ofițerul de sector Petcoglo F., au intrat în domiciliul fraților Coranga, cu permisiunea stăpânei locuinței. În timpul examinării unității de transport din ogradă, Coranga I. a indicat că nu cunoaște de unde au apărut lucrurile care se aflau în automobil. Atât Coranga I., cât și mama sa, au refuzat să semneze procesul-verbal de examinare la fața locului, exprimându-se cu cuvinte obscene în adresa lor. Ei au plecat și mai mult la Coranga nu s-au întors.

Totodată, vinovăția inculpaților este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, părțile vătămate Coranga P. și Coranga I., au declarat similar că inculpații, împreună cu ofițerul de sector, au percheziționat automobilul parcat în ogradă, au ridicat casetofonul auto depistat în mașină și au plecat. Peste un timp, s-au întors, fiind în stare de ebrietate alcoolică. Inculpatul Ivanov S. a intrat în odaie, l-a apucat pe Coranga P. de guler și l-a scos afară. Muntean V. l-a tras din ogradă, apoi i-au urcat pe ambii în mașină și-au dus în direcția căii ferate. Inculpații au intrat în casă și căutau ceva sub paturi, le-au cerut să iasă afară, apoi i-au scos și urcat în mașină, fiind dus lângă calea ferată. Au început să-i interogheze referitor la casetofonul auto depistat în mașină, adică cine l-a furat. Deoarece au spus că nu cunosc cine a furat casetofonul, în privința lor a fost aplicată forța fizică. Ivanov S. lovea cu picioarele, cu pumnii, i-a călcat în picioare, amenințându-i că va face tot ce vrea cu ei. După ce au fost maltratați lângă plantația de viță-de-vie, i-au pus în portbagaj, au mers aproximativ 5 minute. Apoi, au fost scoși afară și bătuți iarăși. Acest lucru s-a repetat de 3-4 ori, fiind dezbrăcați și de haine. Au fost lăsați în or. Taraclia, unde încercând să găsească un loc pentru a înnopta, au fost depistați de colaboratorii de poliție locală. Inițial, din frică, nu au recunoscut că au fost maltratați de polițiști, apoi fiind identificați, au fost transmiși colaboratorilor sectorului de poliție din s. Cioc-Maidan. Au fost conduși acasă și, deoarece se simțeau foarte rău, a fost solicitată ambulanța. S-au aflat în spital până dimineață, fiindu-le acordat ajutor medical. Coranga I. a fost maltratată de către Ivanov S., iar Uzun V. i-a aplicat lovituri fratelui său. Muntean V. nu a aplicat violență fizică în privința lor și nu au pretenții față de acesta. Ivanov S. i-a cauzat lui Coranga I. multiple vătămări corporale, aplicându-i lovituri și în timp ce era dezbrăcat, fiind călcat în picioare. Fiind efectuată recunoașterea după fotografie și pe viu, i-au recunoscut pe inculpați.

Martorul Dimov R. a comunicat că Ciolac S. a sunat la sectorul de poliție și i-a cerut urgent să vină la ei acasă, indicând că rudele sale au fost urcate într-o mașină, care s-a deplasat în direcția de nord.

Martorul Coranga N. a indicat că familia sa a fost amenințată în permanență, frații săi au fost maltratați de colaboratorii de poliție, urcați forțat în automobil duși într-o direcție necunoscută și aruncați dezbrăcați.

Martorul Coranga I. a confirmat că părțile vătămate au fost maltratați de poliștii din Basarabeasca, Coranga P. având mai multe vătămări corporale și fiind fără încălțăminte.

Martorul Coranga A. a declarat că părțile vătămate au fost depistate la sectorul de poliție din Taraclia, fiind bătuți, murdari și fără încălțăminte.

Martorul Coranga E. a comunicat că inculpații, venind a doua oară la ei acasă, erau în stare de ebrietate, i-au urcat cu forța în mașină pe fiii ei, anterior, aplicând violență față de aceștia.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 55D din 21.05.2012, la Coranga P. au fost depistate leziuni corporale sub formă de fractură deschisă a craniului, comoție cerebrală, echimoze și excoriații în zona feței, scalpului, în zona urechii, a unghiului mandibulei din stânga, în partea stângă a gâtului, în partea din spate a gâtului cu trecerea în zona scalpului inferior din dreapta, în zona toracelui la nivelul 1-4 vertebre toracice, pe suprafața din față și din spate a cutiei toracice, în zona abdomenului, în zona aripii osului coxal drept, în zona dreaptă a membrilor inferioare, partea din stânga de jos a suprafeței, hemoragie în zona stânga a ochiului, care, în complex, a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și se apreciază ca vătămări corporale ușoare.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 54D din 21.05.2012, la Coranga I. au fost depistate leziuni corporale sub formă de plăgi a ochiului stâng, mucoasa buzei superioare la mijloc, echimoze și excoriații în zona feței, urechilor, pe suprafața din spate a cutiei toracice, în regiunea claviculei de sus din stânga, în zona abdominală stângă, în zona aripii osului coxal drept, în zona stângă a fesei, membrilor superioare și inferioare, vânătăie în zona scrotului, care, în complex, au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și se apreciază ca vătămări corporale ușoare.

Potrivit rezultatelor expertizei medico-legale complexe psihiatrice de ambulatoriu nr. 541a-2013, Coranga P. nu suferă și nu a suferit de maladii psihice cronice până la 11.04.2012, înțelegea și percepea evenimentele ce au avut loc cu el, le poate reproduce și poate da depoziții pe cauza dată.

Conform rezultatelor expertizei medico-legale complexe psihiatrice de ambulatoriu nr. 139s-2013, la Coranga I. a fost depistată deficiență mintală ușoară la momentul acțiunilor de maltratare, care nu l-a lipsit de posibilitatea de a înțelege caracterul acțiunilor întreprinse în privința lui, după starea psihică fiind capabil să aprecieze corect circumstanțele ce au importanță pentru cauza penală și să dea depoziții în baza lor.

Declarațiile părților vătămate fiind consecutive pe parcursul examinării cauzei, în cumul cu celelalte probe administrate, indică la inculpați ca fiind persoanele care i-au maltratat.

Totodată, declarațiile părților vătămate coroborează și cu declarațiile martorilor acuzării și cu probele scrise administrate.

În afară de prejudiciul cauzat sănătății fizice și psihice a părților vătămate, infracțiunea comisă de inculpați a discreditat și sistemul organelor de poliție.

Afirmațiile inculpaților că nu au comis infracțiunea incriminată și că doar au vizitat părțile vătămate o singură dată, când investigau cazul furtului casetofonului, sunt nefondate și contravin declarațiilor părților vătămate și martorilor acuzării.

Declarațiile martorilor apărării potrivit cărora, pe 11.04.2012, aproximativ orele 18.00, inculpații se aflau în or. Basarabeasca, aproape de casă, respectiv fiind în imposibilitate să se afle în alt loc, adică acolo unde se aflau părțile vătămate, nu pot fi apreciate drept alibi al inculpaților, nefiind exclus faptul că aceștia puteau să comită infracțiunea până la ora indicată de martori.

Mai mult, potrivit rechizitoriului, inculpaților nu li se impută săvârșirea infracțiunii într-un anumit interval de timp al zilei de 11.04.2012.

Astfel, la baza sentinței de condamnare urmează a fi puse declarațiile martorilor acuzării și ale părților vătămate, reieșind din contradictorialitatea procesului penal și având în vedere că declarațiile martorilor acuzării sunt identice, iar depozițiile părților vătămate sunt clare și lipsite de ambiguitate, și anume în partea ce ține de faptul că au fost urcați cu forța în automobil, au fost maltratați și transportați în portbagaj. Totodată, fiind efectuată confruntarea între părțile vătămate și inculpați, acestea au indicat în detalii acțiunile inculpaților și anume, că Muntean V. nu a aplicat violență în privința părților vătămate, doar i-a urcat în automobil, apoi a privit cum Ivanov S. îl lovea pe Coranga I., iar Uzun V. îi aplica lovituri lui Coranga P.

Reieșind din acțiunile inculpatului Muntean V., că acesta l-a scos pe Coranga P. din casă, l-a urcat în mașină, a asistat la maltratarea părților vătămate de către colegii săi și, împreună cu ultimii, au transportat victimele în portbagaj, acțiunile acestuia se încadrează în componența infracțiunii incriminate, acțiunile lui având drept scop obținerea mărturiilor de la părțile vătămate referitor la furtul casetofonului, depistat în automobilul părților vătămate, fiind dovedită unitatea intenției tuturor inculpaților.

În temeiul probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c) Cod penal, ca acțiuni de tortură, săvârșită asupra a 2 persoane, de mai multe persoane.

Instanța a exclus din învinuire calificativul prevăzut la lit. d) al articolului menționat, nefiind dovedită aplicarea armelor sau mijloacelor speciale în privința părților vătămate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpații au comis o infracțiune gravă, cu un grad sporit de prejudiciu pentru părțile vătămate și pentru societate, că nu au antecedente penale și se caracterizează pozitiv, că lipsesc circumstanțe agravante, că în privința lui Ivanov S. și Uzun V. nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, iar în calitate de circumstanțe ce atenuează răspunderea lui Muntean V. a fost reținută lipsa pretențiilor față de acesta, concluzionând că reeducarea și corectarea lui Ivanov S. și Uzun V. este posibilă doar prin izolare de societate, iar în privința lui Muntean V. urmează a fi aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Totodată, potrivit art. 10 Cod penal, instanța a statuat că inculpații sunt pasibili aplicării pedepsei prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, legea în vigoare la momentul comiterii infracțiunii de către inculpați.

3. Avocatul Roman Colodeev a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Ivanov S. să fie achitat.

Apelantul a indicat că nu au fost administrate probe suficiente pentru a concluziona referitor la comiterea infracțiunii incriminate de către inculpat.

Astfel, la 11.04.2014, inculpații au vizitat domiciliul părților vătămate, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, investigând cazul furtului de la Stepanov P.

După depistarea și ridicarea casetofonului auto de la domiciliul fraților Coranga, inculpații până la ora 17.00 au efectuat controlul punctelor de primire a metalului uzat în s. Cioc-Maidan, apoi în or. Comrat, după care s-au întors la CPR Basarabească, ca ulterior să meargă acasă, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Berezovschi E., Ciuvalischii A., Nicolaev V., Catranji S. și Apostol F.

Afirmațiile părților vătămate Coranga P. și Coranga I. precum că leziunile corporale le-au fost cauzate în urma aplicării loviturilor de către inculpați nu sunt confirmate prin dovezi, fiind doar niște presupuneri.

Totodată, din ordonanța depunere sub învinuire înaintată lui Ivanov S. nu sunt clare acțiunile ce i se impută și la ce oră au fost comise.

Măsura de recunoaștere a inculpatului a avut loc cu încălcarea prevederilor art. 116 alin. (5) Cod de procedură penală, potrivit căruia nu poate fi efectuată recunoașterea repetată a persoanei de către aceeași persoană, după aceleași particularități, or potrivit proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.06.2012, părțile vătămate Coranga P. și Coranga I. l-au identificat pe Ivanov S., ulterior, la 15.10.2012 a fost efectuată recunoașterea pe viu, fiind evident că inculpații au fost identificați după prezentarea repetată a fotografiilor acestora părților vătămate, ceea ce este inadmisibil și certifică nulitatea actului de procedură.

3.1. A declarat apel și avocatul Vladimir Cimpoș, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Muntean V. să fie achitat.

Apelantul a invocat că părțile vătămate, precum și un șir de martori ai acuzării, nu au confirmat faptul săvârșirii de către inculpat a cărorva acțiuni ilegale în privința părților vătămate.

Astfel, părțile vătămate au indicat că inculpatul nu a solicitat careva informații de la ei, acesta nu se afla la volanul automobilului cu care au fost transportați și nu au pretenții față de el.

Totodată, în învinuirea înaintată inculpatului nu este indicat în ce constă ilegalitatea acțiunilor acestuia.

La fel, ordonanța de punere sub învinuire contravine art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede că ordonanța respectivă trebuie să conțină un șir de date obligatorii.

Prin încălcările admise de acuzare, a fost ignorat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

3.2. Avocatul Vadim Zahariuc, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în numele inculpatul Uzun V. să fie achitat.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate de acuzare, fiind stabilit că în cadrul urmăririi penale, contrar prevederilor art. 116 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost efectuată repetat recunoașterea inculpatului la 26.06.2012 – după fotografii și la 12.10.2012 – pe viu.

Potrivit rechizitoriului, părțile vătămate au fost duse la marginea de nord a s. Cioc-Maidan, nefiind indicat locul exact unde a avut loc fapta dată, or, conform art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală, cercetarea la fața locului urma să fie fixată într-un proces-verbal de cercetare la fața locului, ori prin reconstituire, cu participarea părților vătămate la fața locului. Nu au fost indicate nici acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în privința părților vătămate, din învinuire rezultând că toți inculpații au efectuat acțiuni analogice.

Astfel, nu au fost prezentate probe directe care să confirme complicitatea lui Uzun V. și a celorlalți inculpați la acțiunile de tortură în privința inculpaților.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 24 mai 2016, toate apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Uzun Vladimir a fost condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Ivanov Stanislav a fost condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Muntean Vadim a fost condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat, pentru un termen de probațiune de 5 ani.

Instanța de apel a statuat că, potrivit rechizitoriului, urmărirea penală pe caz a fost pornită la 26.04.2012, Uzun V., Ivanov S. și Muntean V. fiind puși sub învinuire în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Comrat din 12 februarie 2013, inculpaților le-a fost înaintată învinuirea în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c), d) Cod penal.

Prin sentința primei instanțe, inculpații au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. b), c), d) Cod penal, dar le-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat probele administrate, și anume:

informația din 12 aprilie 2012, din care rezultă că la aceeași dată la orele 02:30 a parvenit un apel telefonic de la serviciul de ambulanță din or. Comrat, prin care s-a anunțat că Coranga P. și Coranga I. s-au adresat după asistență medicală, deoarece au fost bătuți de persoane necunoscute la 11 aprilie 2012, în s. Cioc-Maidan;

explicația lui Coranga I.;

raportul de constatare medico-legală nr. 51 din 12 aprilie 2012, din care rezultă că la Coranga I. au fost depistate vătămări corporale ușoare;

raportul de constatare medico-legală nr. 50 din 12 aprilie 2012, din care rezultă că la Coranga P. au fost depistate vătămări corporale ușoare;

certIFICATELE despre confirmarea chemării ambulanței la 12 aprilie 2014;

raportul de expertiză medico-legală nr. 55D din 21 mai 2012, potrivit cărui lui Coranga I. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare;

raportul de expertiză medico-legală nr. 54D din 21 mai 2012, potrivit cărui lui Coranga P. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26 iunie 2012, din care rezultă că partea vătămată Coranga P. i-a recunoscut pe Muntean V. după fotografia nr. 3 și pe Ivanov S. după fotografia nr. 2;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26 iunie 2012, din care rezultă că partea vătămată Coranga I. i-a recunoscut pe Muntean V. după fotografia nr. 6, pe Ivanov S. după fotografia nr. 4 și pe Uzun V. după fotografia nr. 1;

procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12 octombrie 2012, din care rezultă că partea vătămată Coranga P. l-a recunoscut pe Uzun V. după fotografia nr. 5; partea vătămată Coranga I. l-a recunoscut pe Uzun V. după fotografia nr. 3; partea vătămată Coranga I. l-a recunoscut pe Muntean V. după fotografia nr. 2;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15 octombrie 2012, din care rezultă că partea vătămată Coranga I. l-a recunoscut pe Ivanov S. după fotografia nr. 1;

procesul-verbal de confruntare între Coranga I. și Muntean V. din 30 octombrie 2012, din care rezultă că Coranga I. l-a recunoscut pe Muntean V., ultimul a fost la el acasă în aprilie 2012 și l-a întrebat despre un casetofon, în prezența sa, Muntean V. nimănui nu a aplicat lovituri;

procesul-verbal de confruntare între Coranga I. și Ivanov S. din 30 octombrie 2012, din care rezultă că primul l-a recunoscut pe Ivanov S. care a venit la el acasă în aprilie 2012, l-a întrebat cine a sustras casetofonul și l-a bătut;

procesul-verbal de confruntare între Coranga I. și Uzun V. din 30 octombrie 2012, din care rezultă că primul l-a recunoscut pe Uzun V. care a venit la el acasă în aprilie 2012 într-o dimineață, apoi după prânz, l-a întrebat despre un casetofon, totodată Uzun V. l-a bătut pe fratele său Coranga P.;

procesul-verbal de confruntare între Coranga P. și Uzun V. din 30 octombrie 2012, din care rezultă că primul l-a recunoscut pe Uzun V., care a venit la ei acasă într-o seară din aprilie 2012 și l-a bătut;

declarațiile părții vătămate Coranga P.;

declarațiile părții vătămate Coranga I.;

declarațiile martorului Coranga N.;

declarațiile martorului Coranga Iurii, care a confirmat că părțile vătămate au fost bătute de polițiști, Petru avea leziuni la ureche și spinare, aceștia fiind aduși de la comisariatul din Taraclia;

declarațiile martorului Coranga A., care a declarat că i-au găsit pe părțile vătămate la comisariatul din Taraclia, ei fiind bătute și desculți, Ivan plângea și avea leziuni la ureche, cap și ochi, era murdar, maioul era rupt și îl dureau coastele;

declarațiile martorului Coranga E., care a confirmat că este mama părților vătămate, de două ori au fost polițiștii la ei acasă, iar într-o dimineață i-au bătut, i-au forțat să urce în automobil și au plecat;

raportul de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie nr. 541a-2013 din 19.08.2013, din care rezultă că Coranga P. nu suferă și nu a suferit de maladii psihice cronice până la 11.04.2012, înțelegea și percepea evenimentele ce au avut loc cu el, le poate reproduce și poate dea depoziții pe cauza dată;

raportul de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie nr. 139sn-2013 din 03.01.2014, din care rezultă că la Coranga I. a fost depistată deficiență mintală ușoară la momentul acțiunilor de maltratare, care nu l-a lipsit de posibilitatea de a înțelege caracterul acțiunilor întreprinse în privința lui, după starea psihică fiind capabil să aprecieze corect circumstanțele ce au importanță pentru cauza penală și să dea depoziții în baza lor.

La fel, au fost cercetate și probele apărării: declarațiile martorului Petcoglo F.; declarațiile bănuților Ivanov S., Uzun V. și Muntean V.; declarațiile învinuitului Ivanov S.; declarațiile martorilor Dimov R., Berezovski E., Catranji S., Nicolaev V., Apostol F., Inculeț I., Scutari P. și Ciuvalschi A.; materialul nr. 425 început la 12.04.2012 și finisat la 24.04.2012 privind cererea cet. Stepanov P. despre sustragerea casetofonului, care conține raportul lui Uzun V., cererea lui Stepanov P. din 11.04.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.04.2012 cu fototabel, explicația lui Stepanov P., certificat privind prețul unui litru de benzină A95, certificat privind prețul casetofonului JVC KD-SC 900R, încheiere privind rezultatul examinării cererii din 24.04.2012, răspuns la cererea lui Stepanov P.; declarațiile inculpaților Ivanov S., Uzun V. și Muntean V.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților, deoarece acestea sunt combătute prin probe administrate.

Apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța a concluzionat că este dovedită vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că la 11 aprilie 2012, inculpații Uzun V., Ivanov S. și Muntean V. au venit la domiciliul lui Coranga I., situat în s. Cioc-Maidan, str. 28 iunie 76, și au început să-i pună întrebări referitor la casetofonul auto depistat de ei în automobilul parcat în ograda acestuia. Coranga I. a explicat că mașina aparține fratelui său, Coranga P. și el nu cunoaște cum a ajuns casetofonul auto,

furat în or. Basarabeasca, în automobilul fratelui său. Apoi, colaboratorii de poliție i-au luat cu forța pe el și fratele său în automobilul cu care au venit și i-au dus la marginea s. Cioc-Maidan, în apropierea plantației de viță-de-vie, unde au început să-i bată cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cerându-le să recunoască de unde au casetofonul auto, răpit în or. Basarabeasca. Neobținând careva informații de la frații Coranga, colaboratorii de poliție le-au scos de pe ei hainele și au continuat să-i bată peste diferite părți ale corpului. Apoi, plasându-i în portbagaj, i-au dus în or. Taraclia, unde, în pădure i-au scos din portbagaj și au început din nou să-i bată, iar după ce le-au aruncat hainele, au plecat cu mașina într-o direcție necunoscută.

Prin acțiunile sale, colaboratorii de poliție au cauzat lui Coranga P. vătămări corporale sub formă de fractură deschisă a craniului, comotie cerebrală, echimoze și excoriații în zona feței, scalpului, în zona urechii, a unghiului mandibulei din stânga, în partea stângă a gâtului, în partea din spate a gâtului cu trecerea în zona scalpului inferior din dreapta, în zona toracelui la nivelul 1-4 vertebre toracice, pe suprafața din față și din spate a cutiei toracice, în zona abdomenului, în zona aripii osului coxal drept, în zona dreaptă a membrelor inferioare, partea din stânga de jos a suprafeței, hemoragie în zona stânga a ochiului, care, în complex, a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și se apreciază ca vătămări corporale ușoare.

Lui Coranga I. i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plăgi a ochiului stâng, mucoasa buzei superioare la mijloc, echimoze și excoriații în zona feței, urechilor, pe suprafața din spate a cutiei toracice, în regiunea claviculei de sus din stânga, în zona abdominală stângă, în zona aripii osului coxal drept, în zona stângă a fesei, membrelor superioare și inferioare, vânătăie în zona scrotului, care, în complex, au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și se apreciază ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, ca tortură, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a intimida sau de a face presiune asupra ei sau asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, dacă o asemenea durere sau suferință este provocată de o persoană cu funcție de răspundere sau de oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial, ori la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane, cu excepția durerii sau a suferinței ce rezultă exclusiv din sancțiuni legale, inerente acestor sancțiuni sau ocazionate de ele, comisă de două persoane.

Instanța a reținut că nerecunoașterea vinei de către inculpați, este o metodă de apărare, în scopul eschivării de răspundere penală.

Totodată, declarațiile părților vătămate sunt confirmate prin probele administrate.

Inculpații au declarat că au fost acasă la părțile vătămate doar o singură dată, în dimineața zilei de 11.04.2012, atunci când cercetau faptul sustragerii

casetofonului și mai mult nu s-au întors la ei. Însă aceste declarații sunt combătute prin declarațiile părților vătămate, care au confirmat că anume inculpații i-au bătut și i-au dus în portbagajul automobilului. Mai mult, în cadrul confruntărilor, părțile vătămate au indicat cine anume din inculpați era în formă și cine în civil, cine din ei i-a bătut, iar Muntean V. nu i-a lovit, doar i-a împins în mașină, apoi stătea și privea, Ivanov îl bătea pe Coranga I, iar Uzun pe Coranga P.

Argumentele inculpaților că părțile vătămate cereau bani de la ei nu s-au confirmat, mai ales că ei nu s-au adresat cu plângere nicăieri.

Prima instanță i-a recunoscut vinovați pe inculpați în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c) Cod penal, dar le-a aplicat pedeapsă în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Instanța de fond greșit a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c) Cod penal.

Fapta de tortură, după intrarea în vigoare a Legii nr. 252 din 08.11.2012, nu a fost decriminalizată, acțiunile date se regăsesc în art. 166¹ Cod penal.

Urmează de stabilit prin prisma art. 10 Cod penal, care din legi este mai favorabilă inculpaților, respectiv în baza cărui articol de încadrat acțiunile lor.

La art. 309¹ alin. (3) Cod penal era prevăzută pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, iar la art. 166¹ alin. (4) Cod penal este prevăzută pedeapsa cu închisoare de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

Astfel, prin adoptarea Legii nr. 252 din 08.11.2012, inculpaților nu le-a fost creată o situație mai favorabilă.

Potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Totodată, conform art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin urmare, acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza legii în vigoare la momentul comiterii faptei.

Instanța de fond urma să respingă noua învinuire în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c), d) Cod penal, deoarece aceasta contravine art. 10 Cod penal, și să condamne inculpații în baza art. 309¹ alin. (3) Cod penal.

Instanța nu poate reține argumentele apelanților că ordonanța de punere sub învinuire contravine art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece instanța la adoptarea sentinței s-a bazat pe ordonanța de modificare a învinuirii în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c), d) Cod penal.

La fel, sunt neîntemeiate argumentele din apel că la prezentarea persoanei spre recunoaștere au avut loc încălcarea art. 116 alin. (5) Cod de procedură penală, care prevede că nu poate fi efectuată recunoașterea repetată a persoanei de către

aceeași persoană după aceleași particularități, deoarece recunoașterea repetată a persoanei pe viu nu a avut loc, ci doar după fotografie.

Reieșind din împrejurările expuse, instanța de apel a concluzionat că inculpații sunt vinovați în săvârșirea faptei imputate, urmând ca acțiunile lor să fie reîncadrate de la art. 166¹ alin. (4) lit. b), c) Cod penal la art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Prima instanță incorect a dispus executarea pedepsei stabilite inculpaților în penitenciar de tip închis, dat fiind că fapta comisă este o infracțiune gravă.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpații au comis o infracțiune gravă, sunt caracterizați pozitiv, anterior nu au fost condamnați, concluzionând că inculpații Uzun V și Ivanov S. urmează să execute pedeapsa cu închisoare, iar dat fiind că părțile vătămate nu au pretenții față de Muntean V., ultimul nu i-a bătut nemijlocit, acesta poate fi reeducat fără izolare de societate, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

5. Avocatul Vladimir Cimpoeș a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Muntean V. să fie achitat.

Recurentul a indicat că părțile vătămate Coranga P. și Coranga I., dar și martorii acuzării nu au confirmat faptul săvârșirii cărorva acțiuni ilegale în privința lor din partea inculpatului Muntean V.

În învinuire nu este indicat în ce constă ilegalitatea acțiunilor lui Muntean V.

Ordonanța de punere sub învinuire este contrară prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală. Norma respectivă prevede că ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă un șir de date obligatorii.

În virtutea încălcărilor admise de către acuzare, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Instanța de judecată în mod ilegal l-a recunoscut pe Muntean V. culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece de către acuzare stat a fost înaintată învinuirea în baza art. art.166¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, prin aceasta anulând învinuirea anterioară înaintată în baza art. 309¹ Cod penal. Astfel, instanța de apel l-a recunoscut pe Muntean V. vinovat în săvârșirea unei infracțiuni, nefiindu-i înaintată respectiva învinuire.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Igor Izvecov, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Uzun V. să fie achitat.

Recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală. Apelul avocatului Zahariuc V. a fost întemeiat.

Conform învinuirii înaintată în ședința din 12.02.2013, lui Uzun V. i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (4) lit. b), c) Cod penal, însă instanța de apel l-a recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, care a fost exclus în baza Legii nr.

252 din 08.11.2012. Astfel, Uzun V. a fost condamnat în baza unui articol inexistent.

Prin aceeași învinuire, lui Uzun V. i-a fost incriminată comiterea unei infracțiuni din capitolul III - „Infracțiuni contra libertății, cinstei și demnității persoanei”, iar potrivit deciziei instanței de apel, Uzun V. a fost recunoscut culpabil în baza unei infracțiuni din capitolul XIV - „Infracțiuni contra justiției”.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) și 9) Cod de procedură penală.

5.2. Și avocatul Ruslan Ahmedov a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ivanov S. să fie achitat.

Recurentul a invocat că la faza urmăririi penale, lui Ivanov S. i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și cauza dată a fost trimisă pentru judecare în instanța de fond.

În cadrul instanței de judecată, lui Ivanov S. i-a fost înaintată o nouă învinuire în baza art. 166¹ alin. (4) lit. b), c) Cod penal.

Acuzarea a admis o greșeală în cazul dat, dat fiind că art. 166¹ Cod penal nu a existat la data de 11.04.2012 când a fost săvârșită fapta incriminată.

Astfel, instanța de apel a încălcat prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală ce reglementează limitele judecării cauzei, deoarece lui Ivanov S. nu i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) și 9) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat de avocatul Vladimir Cimpoș este fondat în drept și pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul dat, în pofida prevederilor legale menționate, nu este specificat care ar fi încadrarea juridică corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

La fel, recursurile declarate de avocații Igor Izvecov și Ruslan Ahmedov sunt fondate în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (*pct. 5.1., 5.2. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, încalcându-se prevederile de drept menționate supra, nu este indicat care ar fi esența circumstanțelor că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.1., 5.2. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpaților, încadrarea juridică a acțiunilor lor și pedeapsa aplicată acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate; a martorilor Coranga N., Coranga Iurii, Coranga A. și Coranga E.; raportul de constatare medico-legală nr. 51 din 12 aprilie 2012, că la Coranga I. au fost depistate vătămări corporale ușoare; raportul de constatare medico-legală nr. 50 din 12 aprilie 2012, că la Coranga P. au fost depistate vătămări corporale ușoare; certificatele despre confirmarea chemării ambulanței pe 12 aprilie 2014; raportul

de expertiză medico-legală nr. 55D din 21 mai 2012, că lui Coranga I. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; raportul de expertiză medico-legală nr. 54D din 21 mai 2012, că lui Coranga P. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare; procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26 iunie 2012, 12 octombrie 2012 și 15 octombrie 2012; procesul-verbal de confruntare între Coranga I. și Muntean V. din 30 octombrie 2012, procesul-verbal de confruntare între Coranga I. și Ivanov S. din 30 octombrie 2012, procesul-verbal de confruntare între Coranga I. și Uzun V. din 30 octombrie 2012; procesul-verbal de confruntare între Coranga P. și Uzun V. din 30 octombrie 2012, declarațiile părților vătămate Coranga P. și Coranga I.; raportul de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie nr. 541a-2013 din 19.08.2013; raportul de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie nr. 139sn-2013 din 03.01.2014, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, probele administrate pe caz demonstrând în mod consecvent și concludent prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (*pct. 4. din decizie*).

Argumentul recurențelor că inculpații ar fi fost condamnați pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală este absolut neîntemeiat.

Astfel, potrivit deciziei Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2014, pronunțată în interesul legii, fapta de tortură, odată cu abrogarea prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012 a art. 309¹ Cod penal nu a fost dezincriminată, calificarea torturii regăsindu-se în alin. (3) și (4) ale art. 166¹ Cod penal. În vederea stabilirii dacă urmează a fi aplicate prevederile art. 309¹ Cod penal (*în vigoare la momentul comiterii faptei*) sau alin. (3) și (4) ale art. 166¹ Cod penal (*în vigoare la moment*) trebuie comparate prevederile din legea mai nouă (*Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012*) cu prevederile legii existente la momentul comiterii faptei și de a identifica dacă legea nouă se încadrează în condițiile alin. (1) al art. 10 Cod penal, astfel fiind incidentă situațiilor preexistente ei sau nu. Comparând componentele prevăzute la art. 309¹ Cod penal (*Tortura*) în redacția de până la intrarea în vigoare a Legii nr. 252 din 08 noiembrie 2012 și art. 166¹ Cod penal (*Tortura, tratamentul inuman și degradant*), se impune concluzia că componenta prevăzută la alin. (3) al art. 309¹ Cod penal (*tortura în circumstanțe agravante*) relativ echivalează cu componenta de la alin. (4) al art. 166¹ Cod penal. Sancțiunea prevăzută la art. 309¹ alin. (3) Cod penal prevedea închisoarea de la 5 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar sancțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (4) Cod penal prevede închisoarea de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

Reieșind din aceeași Hotărâre a Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 31 din 24.10.2003 „Cu privire la unele chestiuni apărute în practica judiciară în legătură cu punerea în aplicare a Codului penal și a Codului de

procedură penală”, se consideră că norma nouă ușurează pedeapsa în cazurile în care: - este stabilită o categorie de pedeapsă principală mai ușoară; - este redusă limita maximă sau minimă a pedepsei, dacă cealaltă limită nu-i schimbată, în cazul în care limita maximă a sancțiunii este egală, se ia în considerație limita minimă a sancțiunii; - este stabilită pedeapsă alternativă mai ușoară decât pedepsele principale, menținându-se totodată celelalte pedepse principale și complementare din norma veche; - s-au exclus una sau câteva pedepse complementare cu menținerea limitelor pedepselor principale; - pedeapsa complementară a fost trecută din categoria pedepselor obligatorii la categoria celor facultative. Prin sintagma „în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea” se are în vedere orice prevedere legală nouă care, prin aplicarea sa, în orice mod ar crea o situație mai favorabilă persoanei față de situația prevăzută de legea în vigoare la momentul comiterii faptei.

Analizând pedepsele din componența care incrimina tortura potrivit legii mai vechi și celei mai noi, se constată că Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012 (*legea mai nouă*) nu conține prevederi care ar ușura pedeapsa ori, în alt mod, ar ameliora situația persoanei care a comis infracțiunea, pentru că pedepsele principale și complementare în noua redacție sunt mult mai dure decât în vechea redacție. Art. 10 alin. (2) Cod penal stabilește că legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul penal al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În art. 8 Cod penal mai este formulat principiul activității legii penale în timp. Acest principiu exclude posibilitatea tragerii la răspunderea penală a unei persoane pentru o faptă care nu era considerată infracțiune la momentul săvârșirii ei sau aplicarea față de ea a unei pedepse neprevăzute de lege în momentul comiterii faptei. În așa mod, acțiunile persoanelor care au comis acte de tortură până la intrarea în vigoare a Legii nr. 252 din 08 noiembrie 2012 urmează a fi calificate potrivit prevederilor legii în vigoare la momentul comiterii faptei.

Deci, aplicând prevederile art. 8, 10 Cod penal, instanța de apel corect a reîncadrat acțiunile inculpaților în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, potrivit învinuirii formulate inițial, deoarece nu a agravat situația lor în asemenea caz. Or, procurorul nu a renunțat la această învinuire, dar doar a recalificat acțiunile inculpaților în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, însă agravându-le situația.

Mai mult, reîncadrarea acțiunilor inculpaților, de către instanța de apel, de la art. 166¹ alin. 4) lit. b), c), d) Cod penal – imputat ultimilor prin ordonanța procurorului din 12.02.2013, în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, este conformă și prescripțiilor din art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căror modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat

decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile avocaților, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. și 5.2. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5., 5.1. și 5.2. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că inculpații au fost condamnați pentru o faptă care este prevăzută de legea penală, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Igor Izvecov, Ruslan Ahmedov și Vladimir Cimpoeș, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 24 mai 2016, în privința inculpaților Uzun Vladimir Fiodorovici, Ivanov Stanislav Sergheevici și Muntean Vadim Gheorghievici, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco